

[Aksel Larsen.]

øjeblikkelige Skattelempelser for Folk med jævne Indtægter. For øvrigt kunde man maaske uden nogen ny Skattelovgivning gribe effektivt ind mod det Skattesnyderi, som Skattemyndighederne selv regner med forekommer. Skattemyndighederne regner med, at 15 pCt. af Indtægterne slet ikke opgives til Skattevæsenet og derfor ikke beskattes. Hvis man ikke er i Stand til at finde Vej her, saa ser jeg ikke, der er andet at gøre, end at saa maa man give alle med faste og derfor let kontrolable Indtægter et fast, skattefrit Fradrag paa i hvert Fald 15 pCt. af deres Indtægter.

Naturligvis, det vi har Brug for, er en Revision af selve Skatteskalaen, som er fra 1931 og ikke passer til det nuværende Indtægtsniveau. Den burde føres à-jour, og det kunde man godt gøre uden at vente paa Skattekommissionen. Dernæst burde man have afskaffet det reaktionære Princip, at man kan fradrage betalt Skat i sin Indkomstopgørelse. Det er ubestrideligt kun til Fordel for dem med de store Indtægter. Men hvis den nuværende højtærede Finansminister ikke kan faa mere Fart paa Skattekommissionen, end der har været hidtil, synes jeg, at han selv skulde tage Initiativet og komme her i Rigsdagen med Forslag, som i hvert Fald kunde betyde en øjeblikkelig Hjælp. Jeg har nok hørt, ogsaa under denne Debat, Tale om, at Formaalet med Skatterne er et helt andet end at skaffe Staten Indtægter, det er pengepolitisk; men jeg er ikke enig i det Synspunkt, at man skal udskrive Skatter af pengepolitiske Aarsager, og jeg er af den Opfattelse, at der er Mulighed for at give Folk Skattelettelse, saa meget mere som man kunde give sig til at søge at spare paa Statens Udgifter til forskellige Foranstaltninger. Man behøver slet ikke at gøre det, som det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen var meget nær ved at gøre i den lyriske Afslutning af sin Tale, nemlig at sige, at Kanoner er bedre end Smør, det skal vi bruge vore Penge til.

Maa jeg have Lov til at oplæse et Par Bemærkninger i et Brev, jeg har faaet fra en gammel Mand i Lille Lihme ved Randbøl. Han skriver følgende:

„Nu vil jeg sende dig min Kvittering for April Kvartal, for at du skal se, hvordan en Venstre Sogneraad behandler en gammel Aldersrentemodtager, at give saa meget i Skat, og dertil 53 Kr. 40 Øre til Sygekassen, som jeg ogsaa selv skal betale.“

Han oplyser senere i sit Brev, at han har 132 Kr. om Maaneden i Aldersrente. Hans

Kone er død, saa han er enlig, han skal selv klare alt, og han skriver: „Det kan jeg ikke“. Der medfølger en Kvittering for betalt Skat, og det viser sig, at det er rigtigt, at Kommuneskatten for denne gamle Mand er 32 Kr. 55 Øre. Dertil kommer Kirkeskat 2 Kr. 79 Øre, og saa kommer Skat af Grundværdien — han har et lille Hus, som er højt prioriteret — paa 14 Kr. 20 Øre. Jeg finder, det er ganske forkasteligt, at en saadan gammel Mand skal betale 32 Kr. 55 Øre i Kommuneskat. Det maa være muligt at give de gamle en ganske anderledes Skattelettelse end den, de hidtil har faaet. Det nytter ikke meget, man giver dem en beskedne Forhøjelse af Aldersrenten, hvis det bevirker, at de kommer op paa et højere Trin i Skatteskalaen og skal svare mere Statsskat — det er der mange af dem, der betaler —, og at de skal højere op i Kommuneskat.

I øvrigt vil jeg sige, det drejer sig ikke blot om Lovgivning, som det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen synes at mene. Det drejer sig ogsaa om Administration. For det er nu ikke saadan, at det er de borgerlige Partier, der bestemmer, hvordan de enkelte Ministre skal administrere. Vi har da ellers altid hidtil faaet den Forklaring fra Socialdemokratiet, at det var vigtigt med en socialdemokratisk Regering for at have Administrationen i Hænde. Der er kun een Overgang, hvor vi ikke har faaet den Forklaring, og det var efter Valget i 1945. Ja, men hvordan udnytter man denne Administration? Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen roste Arbejdsministeren, fordi han har ophævet Cirkulæret af 19. Marts. Men det var Arbejdsministeren for det første hjertelig længe om, og for det andet var Ophævelsen af Cirkulæret fyldt med allehaande Forbehold, saa jeg tror ikke, der er saa stor reel Forskel paa Tilstandene, da Cirkulæret bestod, og Tilstandene nu.

Eller lad os tage et Eksempel fra Ministeren for offentlige Arbejder. Det er maaske billigt at minde om „Fremtidens Danmark“, men deri stod der altsaa noget om Socialisering. Jeg skulde mene, at et Felt, hvor man i alt Fald uden at gøre Fortræd kunde virkeliggøre det, man kalder Socialisering, der altsaa i Virkeligheden skal forstås som Statsovertagelse, er Telefonvæsenet. Det gaar udmærket med Statstelefon og Statstelegraf og ogsaa med Statsbanerne, som selv Venstre ikke har villet sælge. Hvorfor saa ikke lade Staten overtage Telefonvæsenet? Nu er Sagen den, at Kjøbenhavns Telefon Aktieselskabs Koncession udløber i 1949, og Jydsk Telefon-Aktieselskabs Koncession